

Diumenge 3 (B) durant l'any

Text de l'Evangelí (Mc 1,14-20): Després que Joan fou empresonat, Jesús anà a Galilea i anunciava la bona nova de Déu. Deia: «S'ha complert el temps i el Regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en la Bona Nova. Tot passant vora el llac de Galilea, veié Simó i el seu germà Andreu, que tiraven les xarxes a l'aigua. Eren pescadors. Jesús els digué: «Veni amb mi i us faré pescadors d'homes». Immediatament deixaren les xarxes i el van seguir. Una mica més enllà veié Jaume, fill de Zebedeu, i el seu germà Joan, que eren a la barca repassant les xarxes, i tot seguit els va cridar. Ells deixaren el seu pare Zebedeu amb els jornalers a la barca i se n'anaren amb Jesús.

«Convertiu-vos i creieu en la Bona Nova»

+ Mn. Lluís ROQUÉ i Roqué
(Manresa, Barcelona, Espanya)

Avui l'Església ens convida a convertir-nos i, amb Jesús, ens diu: «Convertiu-vos i creieu en la Bona Nova» (Mc 1,15). Per tant, caldrà fer cas de Jesucrist, tot corregint i millorant el que calgui.

Tota acció humana connecta amb el disseny etern de Déu sobre nosaltres i amb la vocació a escoltar Jesús, seguir-lo en tot i per tot, i proclamar-lo tal com ho feren els primers deixebles, tal com ho han fet i procurem fer-ho milions de persones.

Ara és l'oportunitat de trobar Déu en Jesucrist; ara és el moment de la nostra vida que empalma amb l'eternitat feliç o desgraciada; ara és el temps que ens proporciona Déu per a trobar-nos amb Ell, viure com a fills seus i fer que els esdeveniments quotidians tinguin la càrrega divina que Jesucrist —amb la seva vida en el temps— els ha donat.

No podem deixar perdre l'oportunitat present!: aquesta vida més o menys llarga en el temps, però sempre curta, ja que «aquest món que veiem amb els ulls passa molt

aviat» (1Co 7,31). Després, una eternitat amb Déu i els seus fidels, en plena vida i felicitat, o lluny de Déu —amb els infidels— en vida i infelicitat totals.

Així, doncs, les hores, els dies, els mesos i els anys, no són per a malgastar-los, ni per a aposentar-se i passar-los sense pena ni glòria amb un estèril “anar fent”. Són per a viure —ara i aquí— el que Jesús ha proclamat en l'Evangelí salvador: viure en Déu, estimant-ho tot i a tothom. I, així, els qui han estimat —Maria, Mare de Déu i Mare nostra; els sants; els qui han estat fidels fins a la fi de la vida terrenal— han pogut escoltar: «Molt bé, servent bo i fidel: entra al goig del teu senyor» (Mt 25,23).

Convertim-nos! Paga la pena!: estimarem, i serem feliços des d'ara.